



ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΔΩΝΗ ΚΑΙ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ

Πρωτοβουλία για ένα πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Πριν δυο μήνες ο Σύλλογος Οικογενειών Ψυχικής Υγείας ΒΑ Προαστίων είχε καταγγείλει την αντιμετώπιση που είχε μια ασθενής, μέλος του συλλόγου, που μεταφέρθηκε με εισαγγελική παραγγελία στο εφημερεύον ΨΝΑ (Δαφνί), το οποίο, όμως, παρά την αναγκαιότητα της νοσηλείας, δήλωσε ότι δεν έχει διαθέσιμη κλίνη, με αποτέλεσμα η ασθενής να μείνει στο Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής της για δυο μέρες μέχρι να βρεθεί κλίνη σε άλλη εφημερεύουσα ψυχιατρική κλινική.

Αυτό που φαινόταν πρωτόγνωρη πρακτική σ' ένα σύστημα υπηρεσιών ψυχικής υγείας σε πλήρη κατάρρευση το είδαμε να επαναλαμβάνεται πριν από μερικές μέρες όταν άτομο μεταφέρθηκε με εισαγγελική παραγγελία και πάλι στο ΨΝΑ (Δαφνί), όπου, παρά την διαπίστωση ότι χρειαζόταν οπωσδήποτε η νοσηλεία, ωστόσο, καθώς και πάλι δεν υπήρχε ελεύθερη κλίνη, παρόλο που το ΨΝΑ εφημέρευε, το αποτέλεσμα ήταν να μεταφερθεί το άτομο πίσω στο ΑΤ όπου πέρασε όλη τη νύχτα μέχρι να μεταφερθεί στο νοσοκομείο που εφημέρευε την επόμενη μέρα. Και με τη αστυνομία να καταφεύγει στην οικογένεια να τους πάει φάρμακα (!) για να καταστείλουν την ψυχική αναστάτωση του ατόμου που βίωσε αυτή την εμπειρία.

Όπως καταγγέλλουν εργαζόμενοι στο χώρο της ψυχικής υγείας, αυτά τα περιστατικά δεν είναι εξαιρέσεις αλλά **ένα συχνό φαινόμενο το τελευταίο διάστημα που τείνει να γίνει κανονικότητα.**

Και το πόσο το σύστημα των υπηρεσιών έχει κυριολεκτικά πιάσει πάτο, εκτός από τα παραπάνω, φαίνεται και από συμβάν, επίσης όχι μοναδικό, των προηγούμενων ημερών, όταν η ψυχιατρική κλινική του Ευαγγελισμού ζητούσε από το Δρομοκαίτιο (που εφημέρευε), και από τις ψυχιατρικές κλινικές των νοσοκομείων Αγ. Όλγα, Σισμανόγλειο και Γενικό Ογκολογικό Νοσοκομείο Αγ. Αναργύρων, να δεχτούν να μεταφερθούν στο καθένα από αυτά από δυο έως τρεις ασθενείς που νοσήλευε και οι οποίοι ήταν «κοντά στο εξιτήριο», έτσι ώστε, την επόμενη μέρα που θα εφημέρευε η ψυχιατρική κλινική του Ευαγγελισμού, να έχει κάποιες ελεύθερες κλίνες για να δεχτεί νέες εισαγωγές(!).

Τα σχόλια περιττεύουν. Με το επιτελείο του Άδωνη Γεωργιάδη, που διαλύει και ιδιωτικοποιεί πλήρως όλο το σύστημα Υγείας, στο χώρο της Ψυχικής Υγείας, με τον γνωστό για τις φασίζουσες απόψεις του (για την ψυχική υγεία, την εφηβεία, τη γυναίκα κλπ) Δ. Βαρτζόπουλο, εφαρμόζοντας και τον άθλιο νόμο 5129 που ψήφισε μέσα στο καλοκαίρι, η διάλυση και η ιδιωτικοποίηση είναι ένα βήμα από την πλήρη ολοκλήρωσή τους.

Όλοι οι εργαζόμενοι είναι σε πλήρη αναστάτωση καθώς καλούνται να δηλώσουν σε ποιον φορέα «επιθυμούν» να μείνει, ή να μεταφερθεί, η θέση εργασίας τους (στο νοσοκομείο που είναι; στην ΥΠΕ; στον ΕΔΥΨΥ; στον ΕΟΠΑΕ;), καθώς καμιά εγγύηση δεν υπάρχει, ακόμα κι αν αυτή λεκτικά αναφέρεται στα άρθρα του νέου νόμου, ότι η θέση εργασίας, όποιο φορέα κι αν επιλέξουν, με αυτούς τους κυβερνώντες, θα παραμείνει και για πόσο διάστημα.

Και, φυσικά, από εδώ και πέρα δεν θα υπάρχει η έστω και υποτυπώδης, στην παρούσα κατάσταση των υπηρεσιών, δυνατότητα άμεσης επαφής του ατόμου που ζητάει ψυχιατρική/ψυχολογική βοήθεια με την υπηρεσία, με πρόσωπα. Η επαφή, από εδώ και πέρα με την ΗΔΙΚΑ (Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης, Α.Ε). Θα στέλνεις ηλεκτρονικά το αίτημα (αν, βέβαια, ξέρεις να χειριστείς τα ηλεκτρονικά μέσα, εάν δεν είσαι στα φτωχά κοινωνικά στρώματα και δεν έχεις άμεση πρόσβαση σε αυτά) και η πλατφόρμα που θα φτιάξει η ΗΔΙΚΑ θα βρίσκει πού υπάρχει (κοντά εκεί που μένεις; μακριά;) υπηρεσία να σε δεχτεί. Ήδη έχει ζητηθεί από όλες τις υπηρεσίες να στείλουν ποιες μέρες και πόσες ώρες την ημέρα διαθέτουν για να δέχονται αιτήματα ασθενών έτσι ώστε η ΗΔΙΚΑ να κάνει στον καθένα την «πλοήγηση στο σύστημα».

Η πρακτική της «κοινωνικής αποστασιοποίησης» στα άκρα της, με τη ψυχική υγεία να γίνεται το πεδίο πειραματισμού για όλη την υγεία, καθώς, μέχρι τώρα, στη σωματική υγεία, παρά την διαλυτική της κρίση, μπορεί κανείς να επικοινωνεί απευθείας με την υπηρεσία στην οποία επιλέγει να πάει.

Και, προφανώς, ο τελικός προορισμός της «πλοήγησης» στον ιδιωτικό τομέα είναι προδιαγεγραμμένος. Όποιος «δεν έχει» (δηλαδή, οι πιο πολλοί), θα μπορεί να περιμένει μήνες ή, όπως πάνε τα πράγματα, και χρόνια.

Ο ξεσηκωμός, που δεν κατάφερε τελικά να μην περάσει το νομοσχέδιο που έγινε νόμος, πρέπει τώρα να συνεχιστεί, να πάρει άλλες, ευρύτερες διαστάσεις, ενάντια στην εφαρμογή του νόμου, ενάντια στην απανθρωποποιητική κατάσταση που βιώνουμε, διεκδικώντας ταυτόχρονα ένα εναλλακτικό σύστημα ψυχικής υγείας και η διεκδίκηση αυτή πρέπει να είναι συγκεκριμένη, με ό,τι αυτή απαιτεί, ως διεκδίκηση και ως δράση, ενάντια στην χωρίς προηγούμενο καταστροφή που έχει ήδη αρχίσει να επιτελείται με την εφαρμογή αυτού του νόμου.

16/9/2024

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ